

ПЕРУЧЕННЯ

6
98

Всесла газета для дітей

ХІХІКАЛКИ

— Васильку, зізнайся чесно, хто писав тобі домашній твір?
— Слово честі, не знаю. Я вчора рано ліг спати.

— Андрію, ти чому їси на уроці?
— Жаль, Катерина Павлівно, витрачаю на це час на перерві.

— Мамо, чому ти завжди стоїш біля вікна, коли я співаю?
— Щоб люди не подумали, що то я тебе дупцюю.

— Іринко, перестань плакати. Бачиш, Сергіюко уже перестав.
— Але ж він раніше почав.

— Максиме, чому у тебе палець перев'язаний ниткою?
— Це бабуся перев'язала, щоб я не забув відправити лист.
— І що, не забув?
— Вона забула мені його дати.

— Хлопчику, ти б поступився місцем бабусі.
— Цього ще бракувало — це моя бабуся.

— Скільки у вашому класі відмінників?
— Не рахуючи мене, п'ять.
— А чому — не рахуючи тебе?
— Бо я не відмінник.

— Ці близнюки у вашому класі такі схожі! Як ви їх розрізняєте?
— Дуже просто. Микола вміє рахувати до ста, а Сергій — до сімдесяти.

— Уявляю, що буде, коли про це дізнається батько, — каже мати, побачивши велику чорнильну пляму на кріслі.
— Він уже знає, — каже хлопець.
— І що він сказав?
— Він сказав: «Уявляю, що буде, коли про це дізнається мати?!»

— Зізнайся, Миколо, це тобі батько допоміг розв'язати цю задачу?
— Ні.
— По очах бачу, що кажеш неправду.
— Батько мені не допомагав. Він просто сам її розв'язав.

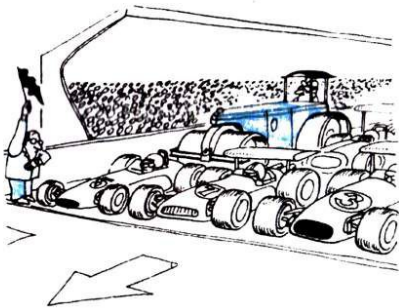

A black and white line drawing of a large, heavy-duty metal safe. The safe has a rounded top and a sturdy handle on top. The front panel features two small drawers with circular knobs, and two larger drawers at the bottom, also with circular knobs. The safe is depicted with thick lines and shading to suggest its robust construction.

(ХВИЛЮ).

Зібрав М. ШПАК.

(Штучный суффикс).

Запорізька область.

МОРСЬКИЙ ОРАЧ

— Як ти думаєш, — спитав Андрійка дідусь Ладим, — чи існують морські орачі?

— Орачі?

— Ну, ті, що орють. Не в якомусь переносному, так би мовити, значенні, а в буквальному розумінні цього слова.

— У буквальному, каже. Щоб орали дно моря?

— От-от!

— Іде, значить, трактор з плугом по дну моря. За кермом кашалот або гігантський кальмар. І акула-бригадир стежить, щоб борозенки були рівненькі... Оранка на зяб! — Андрійко усміхнувся.

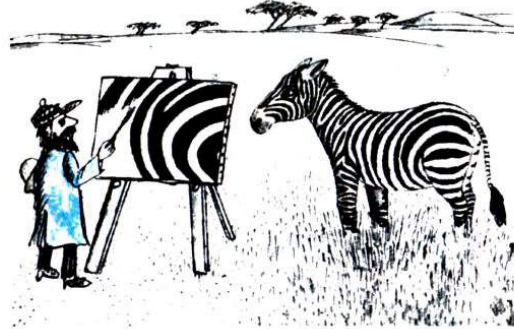
— Здається, смішно. А, між тим, є ж такі спеціалі-

ти, що орють саме на дні моря. Це моржі. Вчені довгий час не могли зрозуміти, для чого моржу такі могутні бивні, яких нема в інших морських істот. І лише коли почали проводитися підводні кінозйомки, побачили, що морж, наче плугом, вивертає бивнями ґрунт на дні моря (до речі, на глибині аж до 50-ти метрів!). І, коли з-під ґрунту спливають молюски, що закопуються туди, морж ловить їх своїми ластами, перетирає, розкриваючи стулки, і їсть...

От тобі й морський орач!

І оранка у нього не весняна, не осіння, не зяб, а щоденна, цілий рік.

В. НЕСТАЙКО.

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

Усі, хто хоче листуватися з кумедною дівчиною чотирнадцяти років, яка любить гумор і тварин та не хворіє на нудьгу, пишуть на адресу: **255006, Київська область, Києво-Святошинський район, с. Хортів, вул. Київська, 32. Солов'єнко Оксана.**

***

Люблю читати газету «Перечень», а ще люблю читати, ходити до бібліотеки. Мені 12 років. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами мого віку. Моя адреса: **322041, Дніпропетровська обл., Новомиропольський р-н, с. Перещепино, вул. Кільченська, 22. Саввіній Ксенія.**

***

Подобається мені дуже газета «Перечень» і я вірю, що зможу через неї знайти собі друзів по листуванню. Мені 11 років. Люблю слухати музику, співати, гуляти. Відповім хлопцям і дівчатам приблизно мого віку. Пишіть мені на адресу: **315482, Полтавська обл., Гребінківський р-н, с. Майорщина, вул. Набережна, 18. Олексенко Наталі.**

***

Маю веселу вдачу. Люблю читати книги, розгадувати кросворди, дивитися телевізори, звичайно ж, гуляти. Мені 12 років, навчаюсь у 7 класі. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами. Пишіть мені на адресу: **264303, Волинська обл., Рожицький р-н, с. Сокол. Мартинюк Тетяні.**

***

Навигаюсь у восьмому класі, мені 13 років. Дуже подобається мені і всім сім'ї наша газета. Коли я принесла «Перечень» в клас, усім моїм однокласникам вона теж дуже сподобалась. Я навіть вірш написала про веселу газету: «Перечень» веселе маю, і щодня його читаю. І веселим, і малим він подобається — всім!»

Люблю анекдоти, різні веселі історії. Хотіла б познайомитися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку, можна і старшими за мене. Моя адреса: **272637, Одеська обл., Ізмайльський р-н, с. Матроська, вул.**

Павла Фурдья, 17. Чужук Валентини.

***

Усі рубрики подобаються мені у вашій газеті, та особливо — анекдоти, усмішки і «Хочу листуватися». Мені 14 років, навчаюсь у восьмому класі. За гороскопом — Скорпіон. Люблю пригоди та подорожі. Захоплююсь історією. Хотіла б листуватися зі своїми ровесниками. Пишіть мені, хлопці та дівчата! Моя адреса: **288400, Вінницька обл., смт. Крижопіль, вул. 50 років ВЛКСМ, 7, кв. 11. Магурян Таті.**

***

Привіт, улюблена редакція газети «Перечень»!

Мені 10 років. Дуже люблю малювати і слухати музику. Більш докладно про себе розповім хлопцям та дівчатам мого віку у листах. Пишіть мені на адресу: **285127, Івано-Франківська обл., м. Бурштин, вул. Калуська, 10/81. Пригоди Ані.**

***

Мене звать Мар'яна. Мені 12 років, ходжу в 6 клас. Люблю сучасну музику, танці. Вмію кататися на роликах, скейті, ковзанах, лижах і ровері. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку. Моя адреса: **283760, Львівська обл., м. Борислав, вул. Дрогобицька, 182. Шемяк Мар'яні.**

***

Люблю читати газету «Перечень», люблю веселитися та проводити час з друзями. Мені 12 років, за гороскопом я Лев. Хочу мати друзів по листуванню — дівчаток та хлопців мого віку. Про все інше розповім у листах. Пишіть мені на адресу: **251010, Чернігівська обл., м. Бахмач, вул. Достоевського, 5. Щербині Марині.**

***

Хочу знайти друзів по листуванню. Мені десять років. Багато читаю, збираю монети, усмішки, цікавинки. Моя адреса: **280025, м. Хмельницький, вул. Вишнева, 135, кв. 125. Осадчук Олексію.**

РОЗІГРАШ

Любить Сергій списувати. Причому робить це нахабно — слово в слово. Я вже якось казав йому, щоб хоч деякі слова змінював, аби не так помітно було. Та йому тільки навіть це робити. Ніколи не готує уроків, а приїде вранці й списати просить. Причому, ще й зверхньо дивиться на тебе, як на дурня. Мовляв, твоє діло уроки вчити, а я краще погуляю, порозважаюся.

Набридло мені це, і вирішив я його розіграти, а разом провчити. Нам додому на вихідні загадку задали про труби. «В одну

трубу вливається, з іншої виливається...» Цілий день я витратив на цю загадку. Навіть телевизор не дивився. І як уявив, що в понегідок Сергій вранці пігінде до мене з літньою посмішкою і небгато скаже мало не наказним тоном: «Дай списати!» — стало за себе образливо.

І написав я Сергієві для списування інший варіант. У цьому варіанті яких тільки дурниць я не навидагував: «в одну трубу вливається двісті літрів молока», а з іншої виливається чотириста літрів «пива». А запитувалось у

варіанті «моєї» загаці — «за скільки годин виллється весь лимонад з бочки?» Хоча йшлося про резервуар.

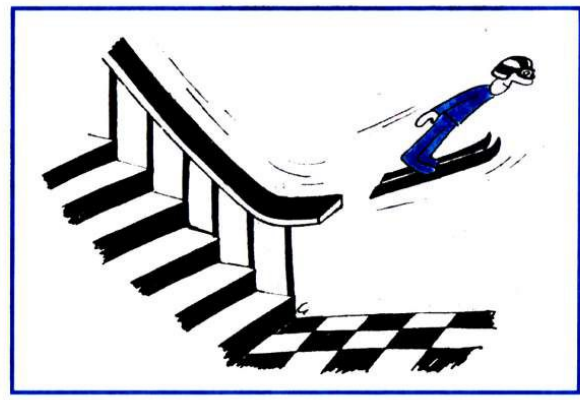
І, уявіть, списав Сергій усе слово в слово. Навіть не замислював, не зрозумів, що я його розіграв.

А зрозумів це пізніше, коли вчитель прочитав його «вір» уголос, коли весь клас від реготу мало під парти не поліз.

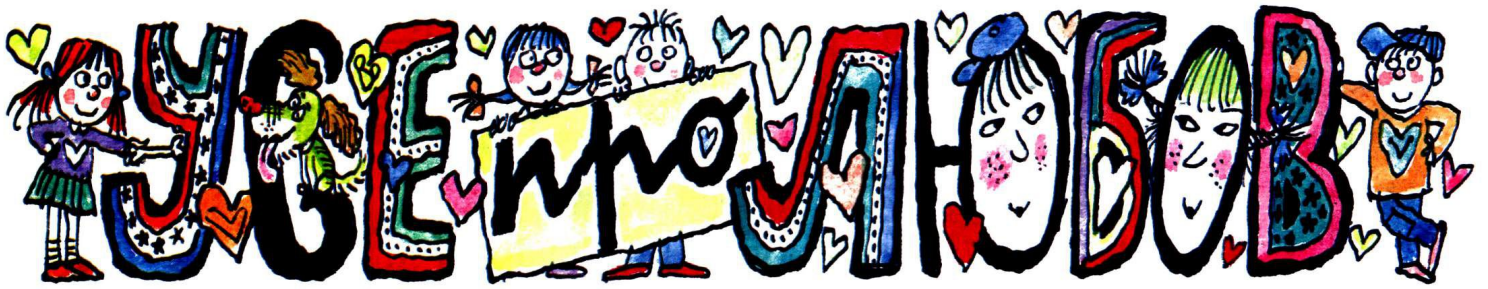
Образився він на мене. Зараз не розмовляю. Та, скажіть, хіба можна на розігравші ображатися?

Анатолій ХУРДІЙ.

Херсонська область.

КОРОЛЬ І КРИТИК

ОПОВІДКА

Один король полюбив писати вірші і вірив, що вони такі непогані виходять. Люди, яким король показував свої вірші, завжди оцінювали їх високо, бо то були вірші короля. Одного разу король показав свої творіння філософу, який щиро висловив свою думку: «Ці вірші недосконалі».

Розгніваний король і наказав відвести філософа до в'язниці.

Минув час. Король звільнив філософа. А трохи згодом заповів його на обід. По обіді король мав натхнення і прочитав свій новий вірш, який щойно закінчив. І знов зажадав, щоб філософ оцінив вірш. Тоді філософ повернувся до солдат, які охороняли двері і сказав: «Відведіть мене, буду ласка, назад у в'язницю».

Переклад з англійської
Тетяни КОСТИКОВОЇ

В ТЕМПІ

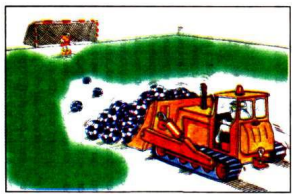
Запрошує Петрик
Суєди:

— Назаре!
Ходимо гуляти!
— Не можна я зараз:
Обідаю мушу,
Прибрати кімнату,
Уроки повчити,
На скрипки пограти...
Піди погуляй-но
Ти поки один,
А я прибіжу
Через... десять хвилин.

УЖЕ ДИВИВСЯ

— Поглянь у сервант,
Попроси тата сина,
— Там, певно, лишилися
Халва й апельсини.
— Нема там нічого,
Синочок знігався,
— Я, тату, ще вчора
Туди подивився...

Борис СЛЮСАР.

ХТО ЦЕ?

На урок зоології вчителька
принесла вушка.

— Діти, що це за тварина?
Катя піднімає руку:
— Мабути, їжачок.
— Ні, ти помилилась.
Васко піднімає руку.
— Це крот.
— Не гадаю.
Дмитрик піднімає руку.
— А можна помацати?
— Будь ласка, мацай.
Дмитрик задумався гладити
вушка і каже:
— У школі навіть Змії Горни-
чів вушка стас.

Наза СТОЯН,
третьокласниця.

— Ну, як мій
портрет?

Навіщо ЗАКОЗУВАТИСЯ?

Коли слухався по телевізору автобіографії відомих акторів, співаків чи спорсменів, то виявляється, що всі вони закозувалися в дуже ранньому віці. Один знаменитий виконавець хітів взагалі сказав, що вперше закозувався в дитячому садку. Він тільки прийшов до матиної групи, а його любов уже у підготовчу ходила.

А мені вже скоро починатися і я кожного разу не закозуювася. Хіба що в одну телевізорику, та це не рахується. Обвіяв я якоюсь поглядом усіх моїх однокласників — і, вірите, нема на кому зупинити свій вибір! Ну, хоча б узяти Олександру. Симпатична — нічого не скажеш. Але ж який у неї, моя жаль, як прудкий зуби назву — прилидне навічно. Мене якось камікадзе назвала — тепер у класі інколи ніхто не кличе.

Або взяти Надську! І нічого дівчинка, але жадоба унікальна. Бутерброди в школу носить такі, що носі класе нагодувати можна. А я в неї кілька разів просив відкусити — не дала.

Жанна — теж дружити можна було б. Так злока — пошукати треба. Раз її випадково на ногу наступив — як з кулаками на мене накинеться?

Зоя — теж нічого. Проте ніколи не снувати не дає. Галя вліє за себе щось особливе. Маша — надто розумна. З нею треба про високі матерії розмовляти. Катя — навіяна. Дурна, бо пробіла...

Думаю ж, думаю — і вирішив: я навічно треба обов'язково в однокласницю закозуватися? Пошукаю гарну дівчинку десь в іншому місті. Як знайду — обов'язково напишу.

Олег ГЛАДУН.

«Дуже я люблю тварин. Особливо моя любов — мой кіт Бумба і собака Кока. З нетерпінням чекаю закінчення уроків, щоб пошвидше їх побачити. А коли оце неділю поїхати в місто відпочити, так через тиждень вже додому просяться, щоб цих моїх друзів побачити. І любов у нас взаємна. Вони теж без мене скучають. Навіть те бешкетують у мою відсутність...»

ГАЛЯ АРТУНОВА,
Донецька область.

«А я найбільше за все люблю дивитися телевізор. Мої улюблені музичники ні на що не проміняю. Батьки, знаючи мою любов, часто при-
мушують робити не те, що мені хочеться, не передумуючи, що не да-
дуть дивитися телеві-
зор. Ну, нічого. Я, коли почну заробляти гро-
ші, куплю собі персо-
нальний телевізор і бу-
ду дивитися що хочу і ко-
ли хочу...»

БОРИС САХАНОВ,
м. Дніпропетровськ.

«Моя хоббі — добре поводити. Мій старший брат єсть пішов у мене — теж дуже полюбляє смачну їжу. Він закінчив кулінарне училище і працює помічником кухаря в кафе. Інколи я до нього приходжу, і він такою смакотою мене годув! Оце вчора я з'їв смачного виготовленого ним портя. Але погано зробився...»

ЮРКО ТУГАЙ,
Сумська область.

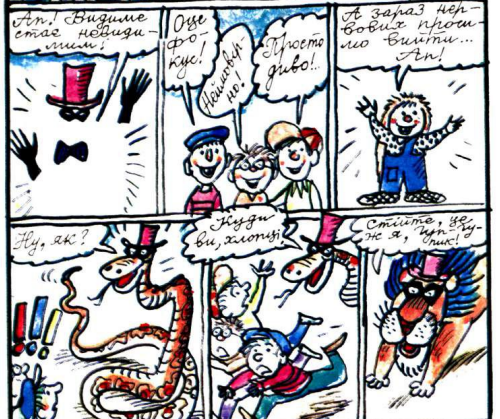
«Мені подобається найбільше у світі — танцювати. В танці я забуваю про все на світі. Навіть про уроки. Ним добуваю зносів таїр задавали на писати. Я приходжу наступного дня з чистим зошитом. Учителюка питає: — А ти чому не написала? Я ї чесно зізналася: Протанцювала цілий вечір. Вона мені навіть байки не поста-
вила. За правду...»

ТЕТЯНА КРОПІВА,
Чернівецька область.

«Дяк мені краще футболу нічого не маю. Йому я і вирішив все жит-
тя присвятити. Тому не роз-
лучаюся з м'ячем навіть уночі. Кладу його під ліж-
ко, інакше заснути не мо-
жу. Оце недавно грав у дво-
рі і влучив вилетівши у ві-
кно. Шибки побив, Сусід ви-
скочив — і до мене.
— Машини! — кричить.
— Не вмієш бити по м'ячу!
Увійди, — кажу йому. — То
просто земля нерівно вилетіла.
— При чому тут земля, — накида-
ється він, — це поганому танцюри-
стові підлога заважає!
— Та я м'ячем, — ображено кажу,
— у квітнику влучити можу!
— Гарячо, — ратом вом'якнув
він, — от моя відкрита кватирка
спробуй влучити. Усе одио ти скло
розбив...
І що ти думаєш? Влучи. Він мене
показав і побіжить не скажешся...»

ВІКТОР СЕРДЮК,
м. Черкаси.

Про дановийка Гуп-Гулика

ПОМСТА

У нашу квартиру погра-
вонили. Двері відчинили
басюса. На порозі стояв
один хлопчик, один з них
тримав на руках цушка.

— Я за об'явою, — ска-
зав хлопчесь. — Ось при-
несли.

Якою об'явою? І що
принесли? — спитала я.

— Хіба не бачите — ва-
шого цушка!

— По-перше, це не наш
цушок, а по-друге, нікой
об'яви ми не давали! —
відказала басюса.

— Тобто як — не дава-
ли? — обурився один з
хлопчиків. — Ми прочита-
ли на граші об'яву, що за
цією адресою пропав ру-
дий цушок, який реагує на
запах м'яса. І тої, хто
поверне хазяїну, отрим-
ає дуже велику нагороду.
От ми і пришили.

— Кажу ж вам, не було
у нас ніякого цушка і тої
ми не ми він пропавши,
сказала басюса і замилила
очі.

Наступної неділі одио-
зному дівчинку, Присла-
дили мамочка, в одному з
них я глізнала першоклас-
ника з нашої школи. Вони
принесли маленького цу-
щенка з рудими смуга-

ми. Приходили хлопці з
дівчатками і аж до обід
присиділи на вибір. Один
з хлопців грав на посур-
ку рудого об'явленого пса і
запевняв, що він — наш.

Усі вимагали нагороду.
Тоді ми з басюсою не ви-
тримали. Пішли по тієї го-
ди об'яви, на яку поспіша-
лись всі одио зматери, і
справді побачили об'яву,
міною прикріплену в самому
центрі дошки. Довелося
відвернути її шматками.
Двері вперлися.

Почерк об'яви здався
мені гіднорозу знаомим.
Наступного дня, затігну-
ючи до зошта Дениса, я
переконатися, що об'ява
написана його рукою.

— А шбви я погорди-
ся дружити? — спитав
Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

— А який ти погор-
дишся? — радиво проска-
зав Денис. — То ми з тобою
моя побіжна катос?

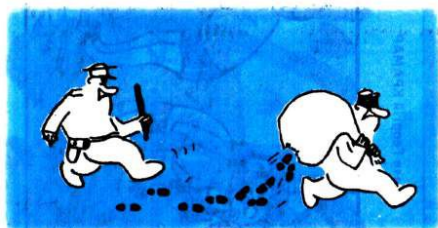
Зібрав Георгій КРАМАР.

НУ І ЖАРТИ!

Не забувай Михайло Різо —
Спокою ти камені!
То він кнопку підкадає,
Іти на парту ти спішає.
То в ті він кише смуху —
Що б він думає! — вука!
То її смоху гумку.
То прощайки — просто жад!
То прив'язує до парту.
Видишся мені — і знов.
Ось такі у нього жарти.
Хоч всі кажуть — то любов!
Тазина ЗЛЕНКО.

Хай летять жуки додому

«Корисні поради», які дає Сашко КАРТУЗИК, і якими ми не радимо користуватися

Все! Нема тепер уроків.
Бо канікули настали.
Хочеш — спи аж до вечері,
Як ведмідь в своїм барлозі.

Хочеш — йди собі на річку
І лежи там на пісочку,
Слухай, як співають жаби
Й пузо грій на теплім сонці.

А не хочеш слухать жабок,
То прийди тоді додому,
Увімкни магнітофончик
Й хай співає «Аква віта»

Є у нас ще гурт веселий,
Називається він «Степом».
Про кабанчика співає
І про курку в майонезі.

Хочеш, «Продиджі» послухай,
Катю Чілі, Ані Лорак,
Гнатюків у нас он скільки!
Трохи менше Білоножків.

Тільки десь на день десятих
Скаже ваш дідусь глухенький
Чи старесенька бабуса:
«Ой, внучатко, сильно дуже
Співаки твої співають.
Так горляють, мов в пустелі
Серед ночі заблукали.
В мене вже зів'яли вуха
Від твого магнітофона.
Ти б зайнявся краще ділом:
Позбирав жуків з картоплі.
Бо гризуть, мов навіжені,
Листя гості з Колорадо».

Ви не дуже опирайтесь
І послушайте стареньких.
Ще — візьміть магнітофона
І рушайте до городу.

А як станете на грядці
Під опудалом страшнючим,—
Увімкніть на всю потужність
Ваші записи естрадни.

Дайте більше ви «металу»,
Хай звучить і «поп», і «техно».

А тоді зайдіть ви збоку —
Й більше «року»!!! Більше
«року»!!!

І кінець жукам смугастим!
Всі од музики поглухнуть
І з городу повтікають.
Хто, можливо, до сусідів,
Хто додому — в Колорадо,
Поконтужені від «року».
Ну, а вам — нема мороки.

Так корисне із приємним
Можна, друзі, поєднати.

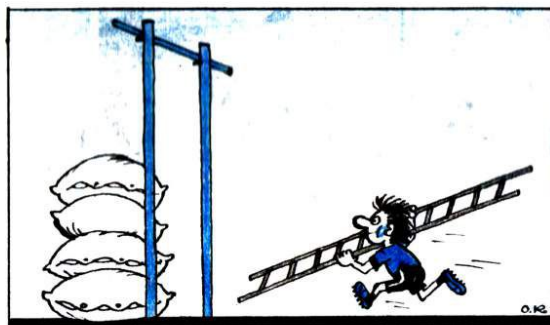
Тільки дуже ви слідкуйте,
Щоб од музики тієї
Та не тріскалися дині,
Не пожовкли огірочки,
Й гарбузи важкі із тину
Та не впали на «дитину».

А то буде: «Шикидим,
шикидим...»
На городі тільки музика й дим.
Михайло ПРУДИК.

ВЕСЕЛА ПЕРЕСТАВЛЯНКА

Якщо ви правильно перестави-
те склади, а в окремих словах
лише літери, то прочитаєте за-
гадку. Спробуйте її відгадати.

**ОП РІМО ДЕЙ,
А ОД РЕБЕГА ДЕДИЙ —
ЗУЗРА ПАПРОДЕ**

КРОСВОРД

Той, хто розгадає наш кросворд, дізнається, що полюбляють майже всі діти влітку. Це він прочитає у виділеній вертикалі.

1. Висить, лежить, а в казках ще й літає.
2. П'ють хлоп'ята і дівчата, й кошенята і телятка...
3. Весела газета для дітей, яку, сподіваємось, ви не забули передплатити на друге півріччя.
4. Зубастий, хвостатий і вміє грати на гармошці.
5. Тварина, яка найбільше схожа на цапа.
6. Казковий герой, але не цар Горох і не Принцеса на горошині.
7. Зранку до ночі в нього витріщають очі.
8. Гра, у яку хлопці готові грати усі канікули.

Склав П. МИШКО.

РЕБУС

Тут зашифровано малайзійське народне прислів'я.

Ану, кмітливі!

ІСТОРІЙКА З ОЗЕРОМ

Будо гарне, чисте озеро площею 12 гектарів. Усі — і дорослі, і діти — мали чудове місце для відпочинку. Та от, на біду, з'явилися в ньому водорості, яких раніш у тих краях ніколи й не бачили, і почали розводитися — щодоби, клаті, удівні примножувалися, і через чотири доби половину озера зайняли...

Прикро, звичайно. Але віримо, що вічні такі придумують, як тому сколодіному ліхобі заридити. Ну а оскільки ви поки що йще не вічні спеціалісти, а учні, то подумайте над іншим питанням, отаким: за який час ті водорості заповнили усі 12 гектарів озера?

Наш ілюзіон

БЕЗ ОБМАНУ

У закоркованій пляшці на прикріпленій до корка нитці висить якась невеличка річ. Наприклад, гудзик. Ви кажете, що беретеся перетягти нитку, не розкорковуючи пляшки. Але зробити це без свідків.

Для більшої певності, що все буде без обману, корок можна залити воском чи парафіном зі свічки. Тоді ви виходите із пляшкою у іншу кімнату, берете лупу, наводите сонячний промінець на нитку і перепалюєте її.

Пляшку треба брати не із темного скла, а нитку краще буде чорну взяти.

І, зрозуміло, треба ще й сонячний день обрати.

КІЛЬЦЕ НА ШНУРОЧКУ

Кінці шнурочка зв'яжіть і пропустіть його через кільце. Накинувши той шнурок комусь

там не великі пальці обох рук (мал. 1), скажіть, щоб він зняв кільце, не знімаючи при цьому шнурка з пальців.

Беручись довести, що це — можливе, робите ось що. Великим і вказівним пальцями правої руки берете шнурок недалеко од пальця лівої (мал. 2), підводите той же таки великий палець правої руки

під узятий шнурок так, щоб накласти другу петлю позади тієї, яка є на тому пальці, а першу складає-

те (мал. 3); розводите руки, кільце падає, а шнурок — на пальцях.

В. ЛИТОВЧЕНКО,
заслужений ілюзіоніст та фокусник.

Мій улюблений АНЕКАДОТ

***
Лікар питає пацієнта:
— Ви суворо виконуєте мою вказівку викурювати не більше десяти сигарет на день?
— Звичайно, лікарю.
— Тоді не можу зрозуміти, чому ваше самопочуття не поліпшується.
— Може, це тому, лікарю, що до вашої вказівки я взагалі не палив?

Надіслав Юрко ГРАКОВСЬКИЙ,
Одеська область.

***
Ковбої під час відпочинку розповідають один одному різні історії:

— У мене ніколи не було розумного собаки, — каже один, — зате був дурний кінь. Якось, коли я втомлений прийшов додому, він стягнув з мене чоботи і поставив на возонь казанок з ко. Коли я прокинувся і згадав, що мій кінь накоїв мені в ліж три дні не розмовляв і згадав, що мій кінь накоїв мені в ліж три дні не розмовляв з ним, а на четвертий продав.

— За що ж ти продав коня — він же такий розумний! — зауважив другий ковбой.

— Розумний? Тільки круглий дурень міг не знати, що я не люблю, коли в чорну каву мені додають цукор з вершками!

Надіслав Денис КРУГЛОВ,
м. Дніпропетровськ.

***
Вігас їжачок навколо джиги і запитує:
— І коли ж нарешті цей паркан скінчиться?

Надіслала Оксана СОЛОВ'ЄНКО,
Київська область.

***
Бідний студент гірко плаче на трамвайній зупинці. Підходить до нього бабуся.

— Синку, чому ти плачеш?

— Талон загубив.

— Візьми мій талон, тільки не плач.

— Ні, — ще дужче плаче студент, — у мій талон сніданок був загорнутий.

Надіслала Оля ПАЛЯНИЦЯ,
Вінницька область.

***
— Мамо, — питає Толік, — можна піти пограти у футбол?
— З брудними вухами?
— Ні, з хлопцями.

Надіслав Анатолій СРОХІН,
м. Запоріжжя.

***
Кішка дуже зголодніла, сіла біля столу, за яким обідав хазяїн, і почала нявкати. Хазяїн кине їй малесенький шматочок, а собі кладе в рота великий кусень. Не встигне його прожувати, як кішка своє проковтнула і знову нявкає. І так повторювалось багато разів. Тоді хазяїн підвівся, взяв кішку і посадив її на своє місце, а сам став перед нею навкарачки і сказав:
— Тепер я буду: няв-няву!

Надіслав Олег НЕТЕСА,
м. Ілта.

***
— Ти б краще помовчав, Петрику.
— Чому, татусю?
— Бо коли ти говориш, усі бачать, який ти дурень.

Надіслала Юлія ГРИГОРЯНЦ,
м. Чернівці.

***
Артіст цирку з бегемотом сідає у таксі.

— А бегемот не влізе, — каже таксист.

— Нічого, він бізтиме поруч. Їдуть вони, швидкість — двадцять, тридцять, сорок, п'ятдесят...

— Ну, хана твоєму бегемотові, он вже злік висолопив...

— Куди?

— Наліво.

— Це він показує, що їде на обгін.

Надіслав Едуард РИБА,
м. Київ.

***
Крокодил їде за чоловіком і весь час повторює:

— Полай, полай!

Набридло чоловікові:

— Відчепись. Інакше виверну тебе навиворіт.

Не відстає крокодил і все повторює:

— Полай, полай!

Вивернув його чоловік. А крокодил їде за ним і повторює те ж слово, тільки — навпаки:

— Йолоп, йолоп!

Надіслала Галина КУЦ,
м. Житомир.

Послав Гена Чебурашку в магазин по апельсини. Приходить Чебурашка в магазин і каже до продавця:

— У вас є пінісіні?

— Нема!

Наступного дня знову приходить він в магазин:

— У вас є пінісіні?

— Немає! — розлючено відказує продавець.

Минув день і знову приходить Чебурашка і питає:

— У вас є пінісіні?

— Якщо ти ще раз прийдеш, то я приб'ю тебе до стіни!

Зрозумів? — питає продавець.

Знову приходить Чебурашка:

— У вас є молоток і цвяхи?

— Немає, — каже продавець.

— То дайте мені пінісіні.

Надіслала Леся ГАСИЧ,
Хмельницька область.

***
Вулицею їде скляр і всіх дітей гладить по голівці.

— Ви, мабуть, згадуєте своїх дітей, що залишилися вдома? — питають його.

— Ні, що ви? Я люблю всіх дітей, бо саме вони б'ють найбільше шибко.

Надіслала Аліна КУРОЧКА,
Чернівецька область.

***
— Ніколи не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні, — повчала мама сина.

— Добре, мамочко, — сказав хлопчик і побіг на кухню.

— Що ти збирався робити? — поцікавилась мати.

— Я хочу сьогодні з'їсти свою завтрашню порцію халви.

Надіслала Валентина ЧУЖУК,
Одеська область.

***
— Андрію, я заборонила тобі сьогодні купатися.

— Але я не купався, мамо.

Я випадково впав у воду.

— У нових штанах?

— Ні, я їх перед тим зняв.

Надіслала Жанна КОСА,
Сумська область.

***
Шеф-кухар уперше доручив учневі самотійно зробити напис на торті — «3 днем народження!». За годину кухар запитує:
— Ну, як успіхи?
— Усе гаразд! Найскладнішим було вставити торт у друкарську машинку.

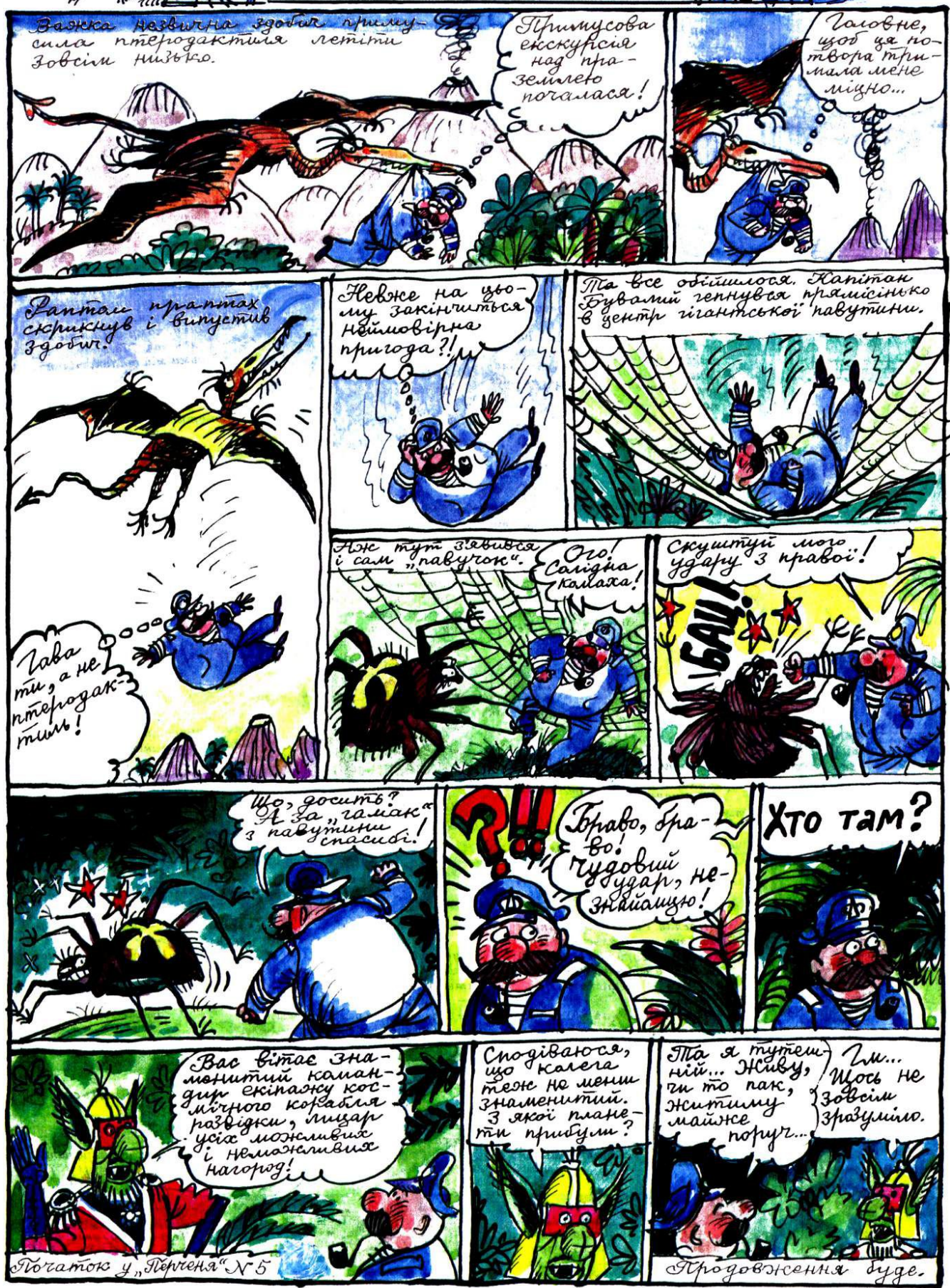
Надіслав Олександр ШЕЛЕГЕДА,
м. Суми.

КОСМІЧНІ ПІРАТИ

Індекс 33617.

Засновник:
журнал «Перець» та колектив редакції газети.
Зареєстровано Держкомітетом по пресі України.
Свідчення КВ № 520 від 21.03.1994 р.

головний художник — А. ВАСИЛЕНКО
редактор — Ю. ПРОКОПЕНКО

«ПЕРЧЕНЯ» № 6 (48)

Для вас у цьому номері малювали:
**А. ВАСИЛЕНКО, О. КОХАН,
В. ЛИТОВЧЕНКО, О. МОНАСТІРСЬКИЙ.**

Здано до набору 20.05.98. Підписано до друку 04.06.98.
Папір офсетний. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,86.
Зам. 0399362. Ціна договірна.

Тираж 9780 прим.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефон редакції: 446-84-21.

Журнальний комплекс видавництва «Преса України».
252146, Київ-146, вул. Героїв Космосу, 6.